

۱۰ دقیقه

فارسی (۲)(ستایش: لطف خدا)
ادبیات تعلیمی (نیکی)درس ۱
صفحه ۱۰ تا ۱۶**فارسی (۲)**

۱-۰۱- معنای کدام واژه به درستی نوشته شده است؟

۱) توفیق: آن است که بند، اسباب را موافق خواهش خداوند مهیا کند تا خواهش او به نتیجه برسد.

۲) چنگ: نوعی ساز که سر آن صاف است و تارها دارد.

۳) شغال: جانور پستانداری از تیره گربه‌سانان که جزو رسته گوشتخواران است.

۴) چاشنی‌بخش: آنچه برای اثربخشی بیشتر کلام به آن اضافه می‌شود.

۱-۰۲- در متن زیر، چند غلط املایی مشاهده می‌شود؟

«موری را دیدند که به زورمندی کمر بسته و ملخی را ده برابر خود برداشت. به تعجب گفتند: «ین مور را ببینید که باز به این گرانی چون می‌کشد؟» مور

چون این بشنید، بخندید و گفت: «مردان، بار را به نیروی همت و بازوی همیت کشند نه به قوت تن.»

۱) یک

۲) دو

۳) سه

۴) چهار

۱-۰۳- در همه گزینه‌ها حرف ربط وجود دارد؛ مگر گزینه

همانـا نـگـرـیـد چـنـینـین اـبـرـزار

۱) درخت ار نخنده به گاه بهار

رـخـسـارـهـ منـ بهـ خـونـ نـگـارـاست

۲) بـیـ روـیـ چـوـ مـاهـ آـنـ نـگـارـین

کـزـ تـخـمـ بنـیـ آـدـمـ فـرـزـنـدـ پـرـیـ زـایـدـ

۳) در عقل نمی‌گنجد در وهم نمی‌آید

چـهـ باـشـیـ چـوـ روـبـهـ بـهـ وـامـانـدـهـ سـیرـ؟

۴) چنان سعی کن کز تو ماند چو شیر

۱-۰۴- فعل «شد» در کدامیک از ایات زیر، استنادی است؟

شـدـ وـ تـکـیـهـ بـرـ آـفـرـینـنـدـهـ کـرـدـ

۱) یقین، مرد را دیده، بیننده کرد

رسـیدـنـدـ تـاـ پـایـ کـوهـ آـنـ گـرـوـهـ

۲) چو بـانـوـ چـنـانـ دـیدـ، شـدـ سـوـیـ کـوهـ

دل بـرـ دـلـدارـ رـفـتـ، جـانـ بـرـ جـانـهـ شـدـ

۳) منزل حافظ کنون بارگه پادشاه است

کـانـ سـهـیـ سـرـوـ خـرـامـانـ مـتـمـاـیـلـ مـیـ شـدـ

۴) همچو بید از غم هجران دل من می‌لرزید

۱-۰۵- در کدام گزینه «جناس همسان» به کار نرفته است؟

ما را بـهـ درـ نـمـیـ روـدـ اـزـ سـرـ هـوـایـ يـارـ

۱) گفتی هوای باغ در ایام گل خوش است

تـارـیـ زـپـرـدهـ درـ خـلـوتـ سـرـایـ مـاـسـتـ

۲) آن اطلس سیه که شب تار نام اوست

تا بـودـهـ مـهـرـ وـ مـاهـ زـ هـمـ دورـ بـودـهـانـدـ

۳) گر ماه من ز مهر بود دور نیست

حـیـفـ اـزـ آـنـ عـمـرـ کـهـ درـ پـایـ توـ مـنـ سـرـ کـرـدـ

۴) بـرـوـ اـیـ تـرـکـ کـهـ تـرـکـ توـ سـتـمـگـرـ کـرـدـ

۶- در کدام گزینه تمامی ارکان «تشبیه» در بیت مشهود است؟

یا چو مردان اندر آی و گوی در میدان فکن
که در بازار فرصت نیست قدری فطرت دون را
دام راه هر کسی از تار آمال خود است
به هر کس آنچه می‌باشد داده است

- ۱) یا برو همچو زنان رنگی و بوبی پیش گیر
- ۲) چو شبنم در هوای مهر او سودای همت کن
- ۳) نیست خصمی آدمی را غیر خود چون عنکبوت
- ۴) در نابسته احسان گشاده است

۷- مفهوم کدام بیت در برابر آن نادرست است؟

که دون همتانند بی مغز و پوست (بخشنده‌گی از خردمندی است)
که خلق از وجودش در آسایش است (بخشایش الهی موجب آسودگی است)
که سعیت بود در ترازوی خویش (توصیه به کوشش و تلاش و تکیه بر خود)
که بخشنده، روزی فرستد ز غیب (انتظار برکت بدون حرکت)

- ۱) کرم ورزد آن سر که مغزی در اوست
- ۲) خدا را برق آن بنده بخشایش است
- ۳) بخور تا توانی به بازوی خویش
- ۴) زخدان فرو برد چندی به جیب

۸- مفهوم نهایی بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

شرط عقل است جستان از درها
۲) رزاق بودن خداوند

- رزق هر چند بی‌گمان بر سد
- ۱) ترجیح عقل بر توکل
 - ۳) تلاش برای کسب روزی

۹- در بیت «بگیر ای جوان دست درویش پیر/ نه خود را بیفکن که دستم بگیر» با کدام گزینه قرابت معنایی دارد؟

با دست خشک عقده گشا همچو شانه‌ایم
برآر از چه بی‌ژن روان روشن را
مکن تکیه بر زور بازوی خویش
متصل در زیر شمشیر است از ابروی خویش

- ۱) چون زلف هر که را که فتد کار در گره
- ۲) کنون که قوت بازوی رستمی داری
- ۳) چو روزی به سعی آوری سوی خویش
- ۴) هر که چین تنگ خلقی از جین بیرون نکرد

۱۰- مفهوم عبارت «خداوند صاحب اختیار عالم است» به کدام بیت زیر نزدیک‌تر است؟

حالوت‌سنج معنی در بیان‌ها
نه از تدبیر کار آید نه از رای
که نی یک موی باشد بیش و نی کم
به هر کس آنچه می‌باشد داده است

- ۱) به نام چاشنی بخش زبان‌ها
- ۲) و گر توفیق او یک سونهاد پای
- ۳) به ترتیبی نهاده وضع عالم
- ۴) در نابسته احسان گشاده است